

Stempelpligt, idet saa Checken gaar over til at blive et helt andet Dokument, end det var i Forvejen, nemlig i Stedet for en Maade, hvorpaa en Betaling inddrages, gaar den over til at blive et Gælds-brev i det Øjeblik der findes Accept paa den. Vi behøvede altsaa ikke at gaa videre, end at Acceptpaategning pådrager Stempelpligt; men i de to andre Lande er der lagt Bægt paa, at overhovedet Acceptpaategning skulde være ugyldig, og det er navnlig flet af Hensyn til de feddeludstedende Banker, som findes navnlig i Sverige, idet man er gaaet ud fra, at hvis det var tilladt at forhøve Checks med Accepter, kunde det let udvikle sig saaledes, at der derunder skjulte sig en virkelig Seddeludstedelse, navnlig af store Sedler til Stade for Bankerne, som ere i Besiddelse af Seddelprivilegiet. Selve Bestemmelsen har, forekommer det mig, fra et dansk Standpunkt heller ikke nogen Betænkning; thi det er jo Meningen i det hele taget at forhindre, at Checks bruges til andet end til en Betalingsmaade, og i saa Fald er der flet ingen Nødvendighed for, at Checks skulde kunne accepteres. Derfor er det en Bestemmelse, som jeg flet ikke kan indse paa nogen som helst Maade kan skade os, hvorfor jeg ogsaa finder det ganske i sin Orden, at man i et Punkt, der lægges Bægt paa de andre Steder, retter sig efter de Ønsker, der ere fremsatte. — Jeg skal ikke dvæle ved de enkelte Bestemmelser; de ere efter min Mening for Størstedelen saadanne, som de nødvendigvis maa være ifølge det Begreb om Checks, man gaar ud fra. Jeg skal derfor indskrænke mig til at anbefale Lovforslaget til det ærede Ting.

Gustav Hansen: Efter de Udtalelser, der ere faldne fra den ærede Justitsminister og det ærede 1ste Medlem for 1ste Kredts (Mellemann) har jeg i Grunden meget lidt at tilføje. Jeg kan ganske slutte mig til den Anbefaling, der blev givet dette Lovforslag til at blive fremmet hurtigt af dette høje Ting og vedtaget uforandret, som det foreligger. I det andet Ting har det jo mødt en meget venlig Behandling, og der er kun tilføjet en ganske enkelt Endring, som ikke har nogen Betydning med Hensyn til dets Karakter lige over for Sverige og Norge. — Alt efterhjem Brugten af Sigtanvisninger herhjemme ligesom andre Steder er bleven mere og mere almindelig og næsten nødvendig, har det været følt mere og mere som en Ulempe, at man ingen nærmere Lovregler havde paa dette Omraade. Man har tidligere maattet tage Reglerne fra de almindelige Retsgrundføringer og fra den almindelige Lovgiv-

ning. Jeg tror derfor, at der ved dette lille Lovforslag vil være vundet et stort Fremstridt, idet det udfylder et Hul i vor Lovgivning. Jeg skal henvise til Lovens Tilblivelsesmaade og Udvikling, hvoraf det jo vil fremgaa, at Lovforslaget har faaet en saa grundig Prøvelse og en saa fuldgyldig Overvejelse af særdeles kompetente Mænd, at en Henvisning til Udvalg i dette Ting kun vilde have lidt at sige og maaske kun være til Stade. — Jeg har, som sagt, efter de Udtalelser, der ere faldne, ikke noget videre at anføre, men skal kun give Lovforslaget min allervermeste Anbefaling til hurtigt Fremme.

B. G. C. Jensen: Ligesom de ærede foregaaende Talere kan jeg anbefale Lovforslaget og ønsker ligesom de, at det hurtigt fremmes. Smidertid er der dog et Par Bemærkninger, jeg ønsker at gøre. Jeg er ikke saa sikker paa, at det just er heldigt, at man er kommen ind paa at indføre som almindelig Betegnelse, endog saa som legal Betegnelse, Ordet Check. Det er et i vort Lovsprog hidtil utændt Udtryk; og Mand og Mand imellem, for saa vidt man ikke staar i særlig Forbindelse med England, er det egentlig heller ikke meget bekendt, Grunden til, at man har maattet optage Ordet Check og ikke har holdt sig til det første Forslag, som var udarbejdet af den Kommission, der blev nedsat af den tidligere højtærede Justitsminister, er jo den, at man har villet komme overens med de to andre nordiske Riger om en fælles Lovgivning paa det Omraade, og man har, som det ogsaa er fremhævet særlig maattet omdanne Lovforslaget paa Grund af en Uoverensstemmelse mellem disse Rigers Lovgivning paa den ene Side og vor paa den anden Side med Hensyn til det Ansvar, der paahviler Udstederen af en almindelig Anvisning. Smidertid, det er ikke min Mening at ville gøre nogen som helst Indvending imod det. Jeg vil blot pege derpaa, men i Forbindelse dermed maa jeg gøre opmærksom paa en Ting. Jeg forstaar virkelig ikke, hvorfor man, naar man indfører i dansk Lovsprog et nyt Ord, vil skrive det paa en saa ubandsk Maade, som man her gør ved at skrive det: C-h-e-c-k. Hvad skal det til at skrive det med „c“? Der kendes i dansk Sprog ingen Betegnelse for R-lyden undtagen det rene „r“; „c“ bruger man ikke, og det er ikke optaget fra det Sted, hvor Ordet er født, nemlig fra Engelsk, thi der skrives Ordet ikke med „c“, men C-h-e-q-u-e. Det er altsaa nærmest tykt og svenst. I begge de to Sprog har man, som bekendt, Forbindelsen „c“, men ikke i dansk Sprog.